

[Lannung.]

for de to første konventioners vedkommende, og under hensyn til den interesse i spørgsmålet, som Europaforsamlingen gentagne gange har givet udtryk for, samtidig med at man har opfordret til, at sagen tages op i de nationale parlamenter, og det er mit håb, at den nødvendige afklaring snart kan tilvejebringes og eventuelle vanskeligheder overvindes, således at godkendelse kan finde sted også for de to meget vigtige konventioners vedkommende.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Konventionen om fredelig bilæggelse af tvister er for nylig, som jeg tror det ærede medlem selv bemærkede, blevet ratificeret af Norge og Sverige, men de er foreløbig de eneste af underskriverlandene, der har ratificeret. Jeg mener, at den pågældende konvention kan være nyttig i forholdet de europæiske stater imellem, og jeg går ud fra, at regeringen antagelig allerede i løbet af efteråret vil søge det høje tings samtykke til at ratificere denne konvention.

Spørgsmålet om dansk ratifikation af den europæiske bosættelseskonvention, der hidtil alene er blevet ratificeret af Norge, er fortsat genstand for overvejelser i regeringen. Resultatet af disse overvejelser vil afhænge af udfaldet af de undersøgelser, der for tiden foretages af de pågældende interesserede ministerier.

Konventionen om ligestilling af studieperioder ved universiteter og højere læreanstalter er hidtil blevet ratificeret af 6 lande, derunder Norge. Det glæder mig at kunne meddele det ærede medlem, at denne konvention kan ventes ratificeret fra dansk side i løbet af indeværende måned.

Lannung: Jeg takker for svaret.

Jeg vil gerne stille det tillægsspørgsmål til den højtærede stats- og udenrigsminister, om vi tør regne med, at alle nødvendige undersøgelser og overvejelser m. v. af de involverede problemer kan være tilendebragt til efteråret eller deromkring, således at der da kan tages endelig stilling til ratifikationsspørgsmålet, også for så vidt angår bosættelseskonventionen.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Ja, det håber jeg meget.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1957 til 31. marts 1958.

(Foregående del af tredje behandling findes i tidenden sp. 5168, 5199 og 5260).

Forhandlingen genoptoges.

Per Hækkerup: Efter det meget fyldige svar, den højtærede stats- og udenrigsminister gav på ordførertalerne i formiddagsmødet, har jeg for mit vedkommende ikke ret mange bemærkninger, jeg kunne ønske yderligere at knytte til debatten.

Jeg synes, at det var karakteristisk for de taler, som såvel det ærede medlem hr. Erik Eriksen som det ærede medlem hr. Poul Møller holdt, at de ærede medlemmer ikke beskæftigede sig så meget med en kritik af det, der er gennemført af den nuværende regering i den forløbne folketingsamling, men mere beskæftigede sig med noget andet. Når man betænker, hvad man såvel under debatterne for et år siden som under åbningsdebatten beskæftigede sig med, må det erkendes, at de mange vigtige økonomiske spørgsmål, som dengang blev diskuteret med så megen iver, unægtelig indtog en meget beskedent plads i oppositionsordførernes taler her i går.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen gentog ikke sin påstand fra debatten for et år siden om, at regeringen ville være lammet på grund af indbyrdes uenighed. Han modificerede sin betragtning noget, formulerede den i virkeligheden således, at spørgsmålet måtte blive, om ikke regeringen i stigende grad ville vise sig at blive lammet af indbyrdes uenighed. Jeg synes, det var klogt af det ærede medlem at modificere sit synspunkt på den måde i betragtning af, at han ikke var i stand til at øve nogen virkelig kritik mod det omfattende arbejde, der er gennemført i årets løb, og hvis betragtelige resultater han ikke gjorde noget virkelig forsøg på at afdisputere os.

Jeg kan i og for sig være enig med det ærede medlem hr. Erik Eriksen i hans for-